

Sygn. akt IV KKN 526/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 21 czerwca 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN Mieczysław Młodzik

Sędziowie: SSN Lidia Misiurkiewicz (spr.)

SSN Andrzej Siuchniński

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2001 r.

sprawy **A. M.**

skazanego z art. 215 § 1 d.kk i innych

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 28 kwietnia 1998 r., sygn. IX Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w J.

z dnia 8 września 1997 r., sygn. II K [...]

1. oddała kasację jako oczywiście bezzasadną

**2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego –
A. M.**

U Z A S A D N I E N I E

Kasacja obrońcy skazanego jest bezzasadna w stopniu oczywistym – w rozumieniu art. 535 § 2 kpk.

W rzeczy samej sprowadza się do polemiki z oceną dowodów dokonaną przez Sąd odwoławczy w oparciu o wskazane i prawidłowo uzasadnione

przesłanki dowodowe, które doprowadziły do zmiany zaskarżonego wyroku Sądu pierwszej instancji przez uwzględnienie apelacji prokuratora.

Podnieść należy, że w kasacji obrońca skazanego podnosi zarówno naruszenie przepisów postępowania jak i prawa materialnego – w szczególności art. 7 § 1 d.kk, co już wskazuje na nieprawidłowość przedstawionych zarzutów. Brak podstaw do twierdzenia, że Sąd odwoławczy dopuścił się naruszenia przepisów procesowych, co gdyby istotnie miało miejsce zarzut jednoczesnego naruszenia prawa materialnego czyniłoby bezprzedmiotowym.

Autor kasacji zarzucając Sądowi odwoławczemu rażące naruszenie art. 7 § 1 d.kk niezgodnie z prawdą twierdzi, że Sąd Wojewódzki przypisał skazanemu przestępstwo umyślne przyjmując, iż skazany „przewidywał”, iż nabyte przez niego samochody pochodzą z przestępstwa, co oczywiście nie jest wystarczającą przesłanką winy umyślnej.

Wbrew jednak sugestii zawartej w kasacji Sąd Wojewódzki wyraźnie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia na podstawie omówionych i ocenionych dowodów stwierdza „reasumując w obu przypadkach nabycia samochodów oskarżony M. co najmniej przewidywał ich pochodzenie z przestępstwa i na taką możliwość się **godził**. Jest to więc przestępstwo umyślne w formie zamiaru ewentualnego” (k. 402).

Z tych też względów Sąd Najwyższy oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność:
Kierownik Sekretariatu Wydziału
Izby Karnej S.N.